

навички, але й на знання загальних закономірностей роботи організму. Цього можна досягти лише через синтез філософської та медичної освіти, яка давно потребує якісного філософсько-методологічного аналізу, спрямованого на ефективну підготовку сучасних лікарів-гуманістів, а також на створення принципово нової системи охорони здоров'я.

Список літератури

1. Абаев Ю.К. Философия и медицинское образование / Ю.К. Абаев // Медицинский журнал. – 2008. – № 2. – С.34-39.
2. Абаев Ю.К. Философские основы мышления врача / Ю.К. Абаев // Медицинские новости. – 2009. – № 4. – С.5-14.
3. Абаев Ю.К. Законы и категории диалектики в медицине / Ю.К. Абаев, Ю.М. Гриневич // Медицинский журнал. – 2009. – № 4. – С. 146-149.
4. Давыдовский И.В. Философские основы патологии / И. В. Давыдовский // Арх. Патол. – 1969. – № 6. – С.3-9.
5. Саркисов Д.С. Философия в системе медицинского образования / Д.С. Саркисов // Клин. мед. – 1999. – № 1. – С. 17-21.

Аспекти формування іншомовного професійного спілкування студентів-медиків

Гасюк Н. В., к.мед.н., доцент.

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я Горбачевського МОЗ України».

Бойченко О. М. к.мед.н.

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Резюме. У роботі розглядаються аспекти формування спілкування студентів-медиків, використання інформаційних технологій як ефективний засіб і метод навчання, що сприяє підвищенню мотивації студентів медичного профілю до навчання.

Ключові слова: Студент-медик, професійне спілкування, медична термінологія.

Abstract. We consider communication aspects of medical students, using information technology as an effective tool and teaching method that promotes motivation of students to study medical profile.

Keywords: medical students, professional communication, medical terminology.

Вступ. Техногенна цивілізація сьогодення ставить медичну освіту перед необхідністю переосмислення її основних тенденцій, усвідомлюючи наявність новітніх розробок та наукових звершень. Відповідно, зростаюча потреба у спілкуванні та співпраці між різними країнами світу, сучасний швидкий розвиток інформаційних технологій вимагає суттєвих змін у підході до опанування обраною

спеціальністю іноземною мовою у вищих медичних навчальних закладах. У зв'язку з цим, проблема підготовки фахівців медичних спеціальностей стала однією із найважливіших складових системи вищої освіти.

Дані положення ініціюють викладачів на пошуки ефективних методів, з метою підвищення якості мовної підготовки професійної термінології майбутніх фахівців під час практичних занять та позаурочний час [1]. З цією метою використання інформаційних технологій вбачається багатьма ученими й методистами як ефективний засіб і метод навчання, що сприяє підвищенню мотивації студентів медичного профілю до навчання, а також дає змогу компенсувати брак аудиторного часу завдяки автономному використанню студентами їх дидактичного потенціалу, візуалізуючи реальні клінічні ситуації спілкування, і, таким чином, формують комунікативну компетентність, зокрема такий її компонент як стратегічна компетенція.

Основна частина. Комунікативна мета вивчення іноземної медичної термінології це складне ціле, яке складається із взаємопов'язаних компонентів комунікативних умінь, виховання тих, хто вивчає мову, їх розвиток засобами іноземної мови, формування й удосконалення загальнонавчальних і спеціальних навичок.

У контексті нашого дослідження варто зазначити, що поняття "стратегічна компетенція" як компонент комунікативної компетентності справедливо вважається на сьогодні поряд з іншими її складовими теоретичним фундаментом та забезпечується фундаментальними дисциплінами, та розумінням їх клінічного значення на перспективу.

У контексті сучасного підходу до медичної англійської освіти викладачу слід мати на увазі, що вибір стратегії залежить як від виду комунікативної мовленнєвої діяльності, так і від етапів, які лежать в основі методики проведення заняття: висвітлення клінічної актуальності теоретичного питання, виконання, оцінювання результатів та корекція викладачем із максимальним акцентом на прикладне значення. Сучасні дослідження доводять, що саме достатньо розвинута стратегічна компетенція дозволяє людині справитися з неочікуваними у пізнавальному чи психологічному плані проблемами в процесі непідготовленого мовлення, коли можливість скористатися готовими рішеннями є надзвичайно обмеженою.

Якщо викладач націлює свою роботу на збагачення комунікативного потенціалу студентів, розширення їхньої термінологічної та клінічної компетенції, то він повинен спрямовувати їхні зусилля на розвиток стратегій оволодіння практичними навичками вже на перших курсах навчання. Стратегії досягнення мети, а саме оволодіння високим рівнем теоретичних знань та практичних навичок набуваються та вдосконалюються шляхом дискусії.

До числа стратегій досягнення, які слід формувати у студентів для успішного розв'язання майбутніх професійних проблем, належать насамперед стратегії взаємовідношень «студент-викладач», які за своїм характером є: зверненням за допомогою, розподілом ролей, досягненням консенсусу.

Важливими для викладача є знання того, що на сучасному етапі розробки теорії комунікативної компетентності поняття стратегічної компетенції в медичній освіті

розвивається у двох напрямках: як комунікативній так і навчальні стратегії. У той час, як комунікативні стратегії мають на меті цілеспрямоване подолання проблем у спілкуванні, навчальні стратегії виступають знаряддям оволодіння предметом в цілому [2]. Тому ми розглядаємо навчальні стратегії як більш широке поняття і акцентуємо увагу на тому, що використання комунікативних стратегій сприяє розвитку навчальних стратегій. Важливе місце у змісті даної методики відводиться різноплановим навичкам самоконтролю, в основі яких лежить високий ступінь концентрації уваги, напружена інтелектуальна активність, зосередженість студента.

Висновок. Стратегічні комунікації є важливим компонентом комунікативної компетентності, а її формування на належному рівні забезпечує якість соціальної адаптації серед студентів медиків.

Список літератури:

1. А.В. Пидаев, В.Г. Передерий. Болонский процесс в Европе. – Киев, 2004. – 192 с.
2. Атаманчук Ю.М. Організація самостійної роботи студентів в умовах комп'ютеризації вищої освіти. // Вісник Черкаського університету. Науковий журнал. Серія "Педагогічні науки". – 2008. – № 124. – С. 106-108.

Державна політика України в галузі охорони здоров'я: проблеми та нові орієнтири розвитку

Гладка Т. І., к.н.держ.упр.

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Резюме. Висвітлено проблеми державної політики в галузі охорони здоров'я України. Наведено стратегічні завдання політики держави щодо запровадження європейських стандартів права громадян на медичну допомогу.

Ключові слова: охорона здоров'я, стратегія, державна політика, європейська політика, орієнтири розвитку.

Summary. Problems of state policy in the sphere of healthcare of Ukraine are enlightened. Strategical tasks of state policy concerning introduction of European standards of the right of citizen for medical aid are given.

Key words: healthcare, strategy, state policy, European policy, reference points of development.

Формування сучасної моделі системи охорони здоров'я України, яка б відповідала рівню розвинутих європейських країн є одним із головних завданням політики держави.

Державна політика України в галузі охорони здоров'я – це визначення стратегії і тактики, політичного курсу, пов'язаного з діяльністю держави щодо збереження та зміцнення фізичного і психічного здоров'я та соціального благополуччя населення